

РЕШЕНИЕ

№ 2076

гр. София, 28.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 21.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Емилия Митова, като разгледа дело номер **460** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/, вр.чл.655а, ал.2 от Търговския закон /ТЗ/.

Образувано е по жалба на В. В. Д.-Г. срещу Заповед №СД-06-34/07.07.2021 г., издадена от министъра на правосъдието, с която на основание чл. 655а, ал. 2 от ТЗ и чл. 17, ал. 5 от Наредба № 3 от 27 юни 2005 г. за реда за подбор, квалификация и контрол върху синдиците жалбоподателката е изключена от утвърдения със Заповед № ЛС-04- 72/06.02.2006 г. на министъра на правосъдието /обн., ДВ, бр. 16 от 2006 г./ списък на лицата, които могат да бъдат назначавани за синдици в производства по несъстоятелност по Търговския закон, включен в списъка със Заповед № ЛС-04-72/06.02.2006 г. на министъра на правосъдието /обн., ДВ, бр. 16 от 2006 г./

Иска се съдът да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед, както и да присъди разноските за съдебното производство. Наведеното основание за оспорване е за противоречие с материалноправните норми-чл.146, т.4 АПК. Аргументирано е с доводи, че неплащането на една дължима вноска не осъществява приложеното от органа основание. Действително чл.17, ал.5 от Наредба № 3 от 27 юни 2005 г. за реда за подбор, квалификация и контрол върху синдиците давал правото наказанието да бъде приложено при невнасяне на една вноска, но тази норма противоречала на изричната норма на ТЗ.

В съдебно заседание пред АССГ, жалбоподателката не се явява и не се представлява.

Ответникът, чрез процесуалния си представител-юрк.Н., оспорва жалбата и моли за

отхвърлянето ѝ, както и за присъждането на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства и служебно на основание чл.168, ал.1 от АПК провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт на основанията по чл.146 от АПК, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбата е допустима-налице са положителните условия, съотв. липсват пречките, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба. Жалбата е подадена срещу акт, който може да бъде оспорен съдебно и от лице с правен интерес от оспорването /чл.147, ал.1 АПК/, в качеството на неблагоприятно засегнат негов адресат. Спазен е и преклузивният 14-дневен срок по чл.149, ал.1 АПК-заповедта е съобщена на жалбоподателката на 27.09.2021 година /л.20 от делото/, а жалбата е била подадена директно до съда на 08.10.2021 година /л.6 от дело №10131/21 година на АССГ/.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Между страните е безспорно от фактическа страна, а се установява и от данните по преписката, че В. В. Д. е била включена в утвърдения със Заповед № ЛС-04-72/06.02.2006 г. на министъра на правосъдието /обн., ДВ, бр. 16 от 2006 г./ списък на лицата, които могат да бъдат назначавани за синдици в производства по несъстоятелност по Търговския закон, включен в списъка със Заповед № ЛС-04-72/06.02.2006 г. на министъра на правосъдието /обн., ДВ, бр. 16 от 2006 г./.

Налице е изрично признание с жалбата до съда, че жалбоподателката не е изпълнила задължението си да направи вноска за професионална квалификация в срок до 31 март на календарната 2021 година. Това обстоятелство се установява и от приложеното към Писмо рег. 92-38-27 #172/02.07.2021 г. на дирекция „Финанси и бюджет“ извлечение от счетоводната програма на Министерство на правосъдието за постъпилите по сметката на министерството вноски за професионална квалификация от синдици за периода от 01.01.2021 г. до 30.06.2021 г. От извлечението е видно, че В. В. Д. не е сред лицата, изпълнили задължението си за заплащане на вноската за професионална квалификация за 2021 г. в нормативноопределения срок.

Позовавайки се на тези обстоятелства, ответникът е обусловил извод, че е осъществен съставът на чл. 655а, ал. 2 от ТЗ и чл. 17, ал. 5 от Наредба № 3 от 27 юни 2005 г. за реда за подбор, квалификация и контрол върху синдиците и е издал оспорената заповед.

От приложената към жалбата вносна бележка /л.14 от дело №10131/21 г. на АССГ/ се установява, че жалбоподателката и заплатила вноската за професионална квалификация в размер на 510 лева за календарната 2021 година на 08.10.2021 година, т.е. след издаването на процесната заповед и едновременно подаването на жалбата до съда

Заповедта е издадена от компетентен орган, при спазване на изискването за форма на административния акт и на административнопроизводствените правила.

Спорът между страните е изцяло правен и е свързан с тълкуването и прилагането на материалноправните норми. За разрешаването му съдът излага следното:

Съгласно чл. 655а, ал.1 и ал.2 ТЗ, синдикът прави задължителна ежегодна вноска за професионална квалификация, чийто размер се определя в наредба за реда за подбор, квалификация и контрол върху синдиците, която се издава съвместно от министъра на правосъдието, министъра на икономиката и министъра на финансите. Н. в срок на

вноските по ал. 1 е основание за изключване на лицето от списъка по чл. 655, ал. 2, т. 7.

Едновременно с това, подзаконовата норма на чл.17, ал.5 от Наредба № 3 от 27 юни 2005 г. за реда за подбор, квалификация и контрол върху синдиките предвижда, че невнасянето на вноската е основание за изключване на синдика от списъка по чл. 655, ал. 2, т. 7 ТЗ.

Анализът на приложимите законови разпоредби налага извода, че основанието за изключване на лицето от списъка по чл. 655, ал. 2, т. 7 от ТЗ е невнасянето на поне две годишни вноски, в която насока са и твърденията на жалбоподателката. В разпоредбата на чл. 655а, ал. 2 ТЗ е употребено множествено число – „невнасянето на вноските“, докато наредбата оперира с единствено число – „невнасяне на вноската“. Следователно подзаконовата разпоредба противоречи на нормативен акт от по-висока степен – ТЗ, поради което на основание чл. 5, ал. 1 АПК и чл. 15, ал. 3 от Закона за нормативните актове следва да се приложи законовата норма. В този смисъл е и трайно формирана практика на ВАС по приложението на чл.665а, ал.2 ТЗ / Решение № 6746 от 9.06.2015 г. на ВАС по адм. д. № 3787/2015 г., 5-членен с-в; Решение № 9976 от 29.09.2015 г. на ВАС по адм. д. № 7589/2015 г., 5-членен с-в; Решение № 7929 от 30.06.2015 г. на ВАС по адм. д. №1574/2015 г., 5-членен с-в/, с която първоинстанционният съд се съобразява.

Допълнително следва да бъде посочено, че отмяната на чл.17, ал.5 от Наредбата с Решение № 5080 от 7.05.2015 г. на ВАС по адм. д. № 5489/2014 г., VIII о.-ДВ, бр. 42 от 2015 г., в сила от 9.06.2015 г. и последвалото изм. – ДВ бр. 16 от 2016 г., в сила от 26.02.2016 г. са неотнормисими към създадената съдебна практика по приложението на чл. 655а, ал. 2 ТЗ, поради което и същата не е престанала да бъде актуална. Постановената съдебна отмяна е поради нарушението на административнопроизводствените правила, предвидени в чл. 26, ал. 2 ЗНА, а последвалото съдебната отмяна изменение на наредбата е свързано с отпадане на задължението по ал. 1 синдикът да се уведомява писмено, като му се дава възможност за изпълнение в 14-дневен срок .

Следва да бъде посочено най-сетне и това, че предвид направената преди края на календарната година дължима вноска за професионална квалификация, приложената мярка е и непропорционална-чл.6 АПК, вр.чл.146, т.4 АПК, което е самостоятелно основание за отмяната на заповедта.

По изложените съображения, заповедта като издадена при осъществено основание за оспорването ѝ по чл.146, т.4 АПК-противоречие с материалноправните норми, се отменя от съда.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.1 АПК правото на разноси е възникнало за жалбоподателя. То е своевременно упражнено-преди приключване на устните състезания-още с жалбата в случая. Доказаните разноси са в размер на 10 лева-заплатена държавна такса за жалба срещу адм.акт.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, предл.второ и чл.143, ал.1 АПК, Административен съд-София град, II отделение, 23-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед №СД-06-34/07.07.2021 г., издадена от министъра на правосъдието.
ОСЪЖДА Министерството на правосъдието да заплати на В. В. Д.-Г. с ЕГН [ЕГН]

сумата в размер на 10 /десет/ лева, разноси по делото.

Решението може да бъде оспорено с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София. град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на преписи от него по реда на чл. 137 от АПК.

СЪДИЯ: